

телство ... Действайте твърдо с далечен държавен прицел. Такова е становището и на нашите съветски приятели.”⁶⁵

Във ВНС остава групата на БРСДП(о), но тя вече не оказала никакво влияние върху неговата работа и върху политическия живот.

През ноември 1947 г. ВНС подновява работата си по изработването на Конституцията на НР България. На 29 ноември е приет окончателно проектът на ОФ и на 4 декември с.г. е гласувана конституцията. За нея гласува и групата на Коста Лулчев.

Така приетата конституция окончателно утвърждава господстващата политическа система в страната⁶⁶.

Откритият на 28 декември с.г. XXVII конгрес на БЗНС осъждва противонародната дейност на опозицията и одобрява вътрешната и стопанска политика на правителството⁶⁷.

Оформилата се обединена опозиция в края на лятото на 1945 г. престава да води организационен и политически живот след септември 1947 г., тъй като печатните ѝ органи са спрени. Повечето нейни представители през 1948 и в началото на 1949 г. се вливат в Отечествения фронт.

Все пак заслужава внимание да припомним написаното от социалдемократа Иван Михайлов във в. „Свободен народ“ преди 53 години⁶⁸: „...Не е нужно опозицията да одобрява абсолютно всички действия на управляващите. В такъв случай тя би престанала да бъде опозиция. Управляващите трябва да се освободят от собственото си заблуждение, че са непогрешими. Да се поучим от историята...“

Известно е, че дейността на редица опозиционни лидери и членове продължава зад граница и в продължение на повече от четири десетилетия развиват политическа дейност в други страни (САЩ, Германия и др.)⁶⁹.

Промяната на политическата система в страната преди десет години създаде условия за възстановяване на тяхната дейност, за изграждане на демократично общество в България.